

Az orvosi vállalkozások pénzügyi és számviteli szabályai

Adó- és társadalombiztosítási törvény a
fogorvosi praxisban.

Dr. Sztrilich András adjunktus, ügyvéd
1082 Budapest, Kisfaludy utca 40. fszt. 4.
Email: andras.sztrilich@avocat.hu

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Az **adó** egy adott közösség tagjai által kötelezően fizetendő hozzájárulás a közös célok megvalósításához.
- A történelem folyamán az adó megfizetésének több módja volt:
- Terményadó (tized)
- Munkával megváltott adó (Robot)
- Pénzben fizetett adó

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Az adózási rendszer az ókori Keleten fejlődött ki. Feljegyzések bizonyítják, hogy az i. e. 3. évezredben Egyiptomban már létezett egy „aratási adó”, a Níluson pedig vámot vetettek ki.
- Az ókori Görögországban általános adófizetés nem létezett. Athén állami bevételeit közvetett adók (például vámok), valamint az athéni polgárok munka- és szolgáltatási ügyletei és a nem athénieket (utóbbiakat lényegesen nagyobb mértékben) terhelő adók biztosították.
- A Római Birodalomban már *adóslistán* tartották számon az adózó állampolgárokat.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Adóteher
- Közteherviselés
- Adó és járulék

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- A korai középkorban a királyoknak és fejedelmeknek többnyire nem volt adminisztrációs intézménye az alattvalói pontos nyilvántartására. Az állami bevételeket ezért más forrásokból (például jogok áruba bocsátásával) fedezték.
- Az egyház ezzel szemben elegendő hatalommal és megfelelő intézményrendszerrel rendelkezett ahhoz, hogy tized formájában adót szedjen. Hivatkozással a Biblia szolgált: „Adjátok meg azért mindenkinek, a mivel tartoztok: a kinek az adóval, az adót; a kinek a vámmal, a vámot; a kinek a félelemmel, a félelmet; a kinek a tisztességgel, a tisztességet.” (Pál levele a rómabeliekhez 13,7.)

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Hazánk első országos adója Károly Róbert dekrétumban (1342. XIX.) szerepel kapuadó néven: minden parasztportára, vagyis olyan kapura, amelyen egy szénával vagy gabonával terhelt szekér átmehetett, évenként 18 dénár adót vetett ki.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Az adótétel időről időre emelkedett: Mátyás uralma alatt 1 forintot, majd később 3, sőt rendkívüli szükséglet idején 9 forintot tett ki.
- A nemesek országos adót nem fizettek, bár az országgyűlés kivételesen, rendkívüli szükséglet idején általuk fizetendő adókat is megszavazott.
- 1874 végéig nálunk négyfajta közvetlen adó létezett: a föld-, a ház-, a jövedelmi és a személyes kereseti adó.
- Adóinkból származó bevételek eredménye az 1868-ik évtől 1890-ig 61,5 millió forintról 101 millió forintra emelkedett.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- A központi költségvetésnek 2019-ben kerekítve
- **Általános forgalmi adóból** 4.532 milliárd forint
- **Személyi jövedelemadóból** 2.425 milliárd forint
- **Társasági adóból** 303 milliárd forint
- **Kata adóból** 158 milliárd
- **Népegészségügyi termékadóból** 53 milliárd forintos bevétele volt.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

ALAPTÖRVÉNY:

Az adó elsődleges rendeltetése, hogy az adófizetés révén a természetes és jogi személyek a jövedelmi és vagyoni viszonyaiknak megfelelően hozzájáruljanak a közterhekhez, azaz megteremtsék a pénzügyi fedezetet az állami szervek fenntartásához, illetőleg - az állami újraelosztás révén - a különböző közérdekű feladatok ellátásához.

Emellett azonban az adó - bár másodlagosan, de egyáltalán nem elhanyagolhatóan - az állami gazdaságpolitikának is fontos eszköze, amelynek segítségével a törvényalkotó direkt vagy indirekt módon orientálni tudja a gazdasági élet szereplőit.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Adóelkerülés
- Adóamnesztia
- Off-shore

© Can Stock Photo - csp9443074

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Adózó az a személy, akinek adókötelezettségét, adófizetési kötelezettségét törvény vagy írja elő.
- Adóhatóságok:
 - a) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV), mint állami adóhatóság,
 - b) a NAV vámszerve, mint vámhatóság
 - c) az önkormányzat jegyzője, mint önkormányzati adóhatóság,
- Adóköteles tevékenységet csak adószámmal rendelkező adózó folytathat. Az adóköteles tevékenységet folytatni kívánó adózó adószám megállapítása végett köteles az állami adóhatóságnál bejelentkezni. Az állami adóhatóság az adózónak a bejelentkezés alapján a bejelentkezés napjával adószámot állapít meg.
- Adóregisztrációs eljárás
- Fokozott adóhatósági felügyelet

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- A jogszabályban előírt bizonylatot, könyvet, nyilvántartást - ideértve a gépi adathordozón rögzített elektronikus adatokat, információkat is - úgy kell kiállítani, illetve vezetni, hogy az az adó alapjának, az adó összegének, a mentességnek, a kedvezménynek, továbbá ezek megfizetésének, illetve igénybevételeinek megállapítására, ellenőrzésére alkalmas legyen.
- Az iratokat az ezek vezetésére kötelezett adózó az adóhatósághoz bejelentett helyen köteles őrizni. Az iratokat a könyvelés, feldolgozás időtartamára más helyre lehet továbbítani, az adóhatóság felhívására azonban azokat 3 munkanapon belül be kell mutatni. Az iratokat az adózónak a nyilvántartás módjától függetlenül az adó megállapításához való jog elévüléséig, a halasztott adó esetén a halasztott adó esedékessége naptári évének utolsó napjától számított 5 évig kell megőriznie.
- Külföldre irányuló megkeresések, külföldi jövedelmek.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Az ellenőrzés az erről szóló megbízólevél kézbesítésével, egy példányának átadásával vagy az általános megbízólevél bemutatásával kezdődik. Új eljárás lefolytatása esetén megbízólevél kiállítására ismételten nem kerül sor.
- Ha az adózó vagy képviselője, meghatalmazottja, alkalmazottja a megbízólevél átvételét megtagadja, az ellenőrzés két hatósági tanú jelenlétében az erről szóló jegyzőkönyv felvételével és aláírásával kezdődik.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Késedelmi pótlék
- Adóbírság
- Székhely: ekként megjelölt hely, a központi ügyvezetés helye.
- Telephely: az a hely, ahol az adóköteles tevékenységet folytatják,
- Vállalkozási tevékenység: az a rendszeres gazdasági tevékenység, amelyet a magánszemély, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet saját nevében és kockázatára üzletszerűen végez,
- Vállalkozó: a magánszemély, ha belföldön saját nevében és kockázatára vállalkozói tevékenységet végez valamint a jogi személy, amely rendszeresen üzletszerű gazdasági tevékenységet folytat,
- Szolgáltatás nyújtása: bármely olyan ügylet, amely nem termék értékesítése.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- Mentesül a számla kibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet **humán fogorvosi**, fogtechnikusi tevékenységet végző - ilyen minőségében – teljesít.
- **Nyugta adattartalma**
- *a)* a nyugta kibocsátásának kelte;
- *b)* a nyugta sorszama, amely a nyugtát kétséget kizáróan azonosítja;
- *c)* a nyugta kibocsátójának adószama, valamint neve és címe;
- *d)* a szolgáltatás nyújtásának adót is tartalmazó ellenértéke.
- Jövedelem a magánszemély által más személytől megszerzett bevétel egésze, vagy a bevételnek elismert költséggel csökkentett része. Bármely költség csak egyszeresen, egy alkalommal és legfeljebb a bevétel mértékéig vehető figyelembe.
- Adómérték: a jövedelem 15 %-a egyéni vállalkozás és 9 %-a társas vállalkozás esetén

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

□ Adóalany

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban.

- A **társadalombiztosítás**, az állam által működtetett szociális ellátórendszer része, amelyben a rendszer hatálya alá vont tagokat mindaddig, míg képesek önmagukról, saját munkájukkal gondoskodni, tartalékképzésre kötelezik. Ennek fejében betegség, munkaképtelenség idején, eltartó elvesztése esetén, valamint más kockázatok fennállásának esetén, jogosultak lesznek, a rendszer által biztosított ellátásokat igénybe venni.
- A társadalombiztosítás a társadalom tagjainak közös kockázatvállalása alapján működő rendszer, melynek fenntartásához minden foglalkoztatónak és jogosultnak bizonyos befizetésekkel, járulékokkal – nyugdíj- illetve egészségbiztosítási járulék valamint a foglalkoztatót és a biztosítottat terhelő járulékok csoportjával – kell hozzájárulnia.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- A bismarck-i modell
- Erőteljesen iparosodó társadalom
- Rohamosan növekvő létszámú városi proletariátus szegénysége
- 1874-es gazdasági válság
- Bismarck felfogása szerint az állam és a társadalom számára a legnagyobb veszélyt a szociáldemokrácia jelentette.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- A társadalombiztosítási rendszer főbb alkotóelemei törvényekben jelentek meg:
- 1883. betegségi biztosítási törvény
- 1884. az üzemi baleseti biztosításról szóló törvény
- 1889. öregségi és rokkantsági biztosítási törvény
- A fenti három törvényt 1911-ben egyesítették és hatályukat a munkásokon kívül kiterjesztették az alkalmazottakra is (csak azokra akiknek jövedelme nem haladott meg egy megadott szintet).
- 1927. munkanélküliség elleni biztosítás.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **A szovjet szociális ellátórendszer**
- Szovjetunióban az állam által irányított rendszer 1917 után alakult ki.
- megjelent a termelés közben üzemi balesetet szenvedtek járadékáról szóló dekrétum;
- az orvosi segítség szervezeti kereteiről szóló dekrétum;
- a munkanélküliek teljes állami támogatásáról szóló dekrétum;
- rendelkezéseket adtak ki a betegbiztosításról.
- A rendszer főbb jellemvonásai a következők voltak: része volt egy tervszerű fejlesztést célzó társadalompolitikának, ingyen biztosította a betegellátást, a pénzügyi alapok a vállalatoktól és az államtól eredtek, a dolgozók nem fizettek semmilyen hozzájárulást.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **Az amerikai Social Security Act**
- Az 1923-33-as gazdasági világváltság szegénységi krízist okozott Amerikában. A krízis enyhítésére Franklin D. Roosevelt elnök elnökválasztási kampányában meghirdette a New Deal elnevezésű programját, mely számos gazdaságpolitikai intézkedés mellett a társadalombiztosítás reformjáról is szólt. A szociális rendszer alapjait lerakó törvényt 1935-ben alkották meg, melynek a legfontosabb elemei a következők voltak:
- munkanélküli ellátások tagállami megszervezése, erre szolgáló tagállami pénzügyi alapok létrehozása, adókedvezményekkel történő támogatása.
- öregek és özvegyek/árvák fogyatékosok számára kötelező biztosítás szövetségi szinten.
- két szövetségi segélyrendszer: ellátatlan öregeknek és gyerekes családoknak.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- Az angol **Beveridge-tervet** 1942-ben dolgozták ki. A terv javaslatai szerint bővíteni kell a kedvezményezettek körét: a cél az, hogy védelmet kapjon az egész munkaképes népesség.
- A Beveridge-terv főbb irányelvei a következők:
- Anglia szociális ügyeinek irányítására egy minisztérium felállítása,
- A társadalombiztosítás kiterjesztése jövedelemkorlátozás nélkül minden állampolgárra, vagyis a szociális biztonságnak le kell válnia az úgynevezett munkáskérdésről és mint általános állampolgári jogot kell újraformulálni.
- A járulékfizetés egységesítése, a befizetésekre olyan okmány rendszeresítése, amelyre a biztosított egyetlen heti járulék ellenében is megkapja az összes szolgáltatásokat.
- Az ügykezelés egységesítése úgy, hogy a hivatalok minden biztosított részére elérhető legyenek, vidéken a minisztérium helyi szervei intézzék a biztosítottak ügyeit.
- Az igazságtalan jövedelemelosztás kiegyenlítésére legalkalmasabb erőteljes szociális biztosítás kiépítése és egy jelentős gyermeknevelési pótlékot nyújtó családi munkabér bevezetése.
- Beveridge a kiadások fedezetére sajátos finanszírozási szerkezetet kívánt megvalósítani: a társadalombiztosítás közterheinek tripartit megosztását javasolta, aminek következtében az állam, a munkáltató és a munkavállaló fizetne hozzájárulást 50 százalék-, 20%- és 30% arányban. Szociális szempontból a modell úgynevezett **népbiztosításnak** nevezhető.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **A magyar társadalombiztosítási rendszer kialakulása**
- A feudális középkorban az egyház, vagy a család gondoskodott a betegekről rászorultakról.
- A felvilágosult abszolutizmus korában elsősorban rendészeti szempontból foglalkoztak a szegényekkel, a kolduskérdés szabályozásával.
- A reformkor végén a munkanélküli vagy csökkent munkaképességű szegények ellátására, angol mintára úgynevezett dolgozóházakat létesítettek.
- A kiegyezés után a szegényügy közigazgatási feladattá vált.
- A munkahelyekhez kapcsolódó szociális ellátások a különösen veszélyes bányászatban alakultak ki először. A bányamunkások, az egyház javaslatára, *bányatársládákat* alakítottak ki. Legkorábbi adatunk ilyen bányatársládáról 1224-ből való. A társláda a munkaadó és a munkások önkéntes elhatározásából létesült. A bányászlegénység kezelte, önkormányzati alapon. Pénzügyi alapjai a munkásoktól levont járulékokból és a munkaadó hozzájárulásaiból gyűltek össze.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- A munkásbiztosítás fejlődésében nagy fordulatnak számít az 1891. évi 14. törvénycikk elfogadása. Ez volt az első olyan jogszabály, amely a kötelező biztosítás elve alapján, rendelte el, az érintettek ellátásának a megszervezését. A biztosítás a következő ellátásokat nyújtotta: ingyenes orvosi kezelés és ingyenes gyógyszer, táppénz (legfeljebb 20 hétre), kórházi ápolás, négy hétre gyermekágyi segély, temetkezési segély. A pénztárak, a pénzügyi forrásaikat a munkáltatót és a munkavállalót terhelő befizetésekből származtatta. A járadékkulcs a bér 2-5%-a volt.
- 1891-re mintegy 450 ezer biztosításra kötelezett volt Magyarországon. A biztosításokkal kapcsolatos feladatokat mintegy 400 pénztár végezte. Magasak voltak az adminisztrációs költségek, gyakran pedig az előírt kötelezettségeiket sem tudták teljesíteni. Ezt a nehézséget kívánta áthidalni az 1907. évi 19. törvénycikk, amely megvalósította a betegségi biztosítás egységes, országosan központosított szervezetét, és létrehozta a baleseti biztosítást.
- Az 1927. évi 21. törvénycikk hozta meg, mely megerősítette a centralizációt és megszüntette a helyi szervek önálló jogi személyiségét. A betegbiztosítási járulékot 7%-ban állapította meg, ugyanakkor kiterjesztette a jogosultsági kört és az igénybe vehető ellátások körét is. Bevezette a „**társadalombiztosítás**” kifejezést.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

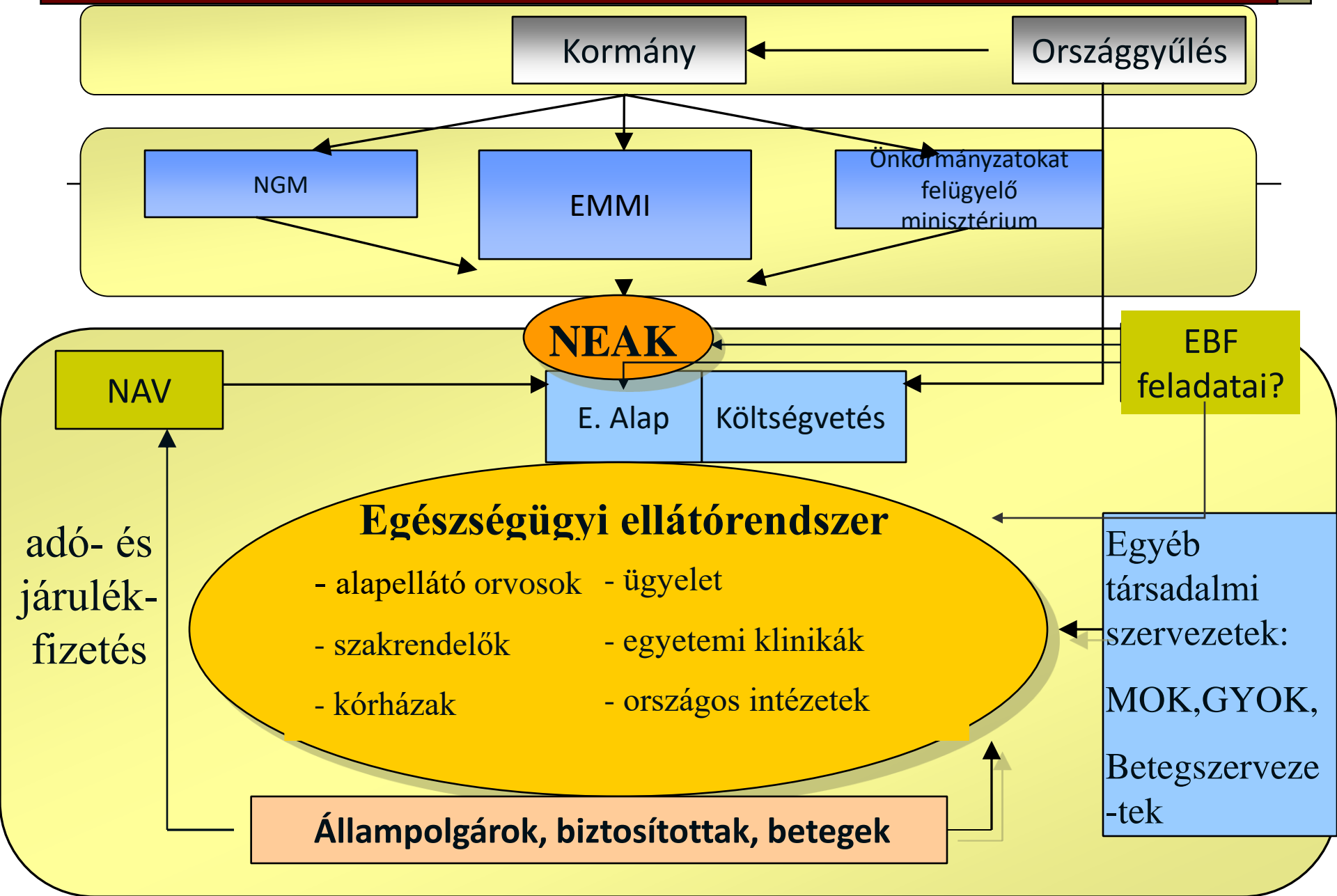
- 1938-tól: Országos Társadalombiztosítási Intézet (OTI),
- Az öregségi nyugdíjbiztosítás területén áttértek a felosztó-kirovó formára, melyet 1947. január elsején hivatalosan is deklaráltak.
- 1948-tól: Szakszervezeti Társadalombiztosítási Központ, az SZTK.
- Az első egységes hazai nyugdíjtörvény, az 1950. évi 30. számú törvény volt, amely kiterjedt minden, az állami társbiztosítás keretében megbiztosításra kötelezett dolgozóra. E törvény különböző korhatárt állapított meg férfiaknál és nőknél: a férfiaknál 60 év, a nőknél 55 év jelentette a korhatárt.
- Az 1975. évi II. törvény 22 éven keresztül szabályozta a magyar társadalombiztosítást. A törvény négy biztosítási ág, a betegségi és anyasági ellátásokat, a családi pótlékot, a nyugellátásokat és a baleseti ellátásokat foglalta törvényi keretbe.
- 1973: GYES
- 1985: GYED
- 1997-ben megszülettek a mai társadalombiztosítási rendszer alapvető törvényei

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

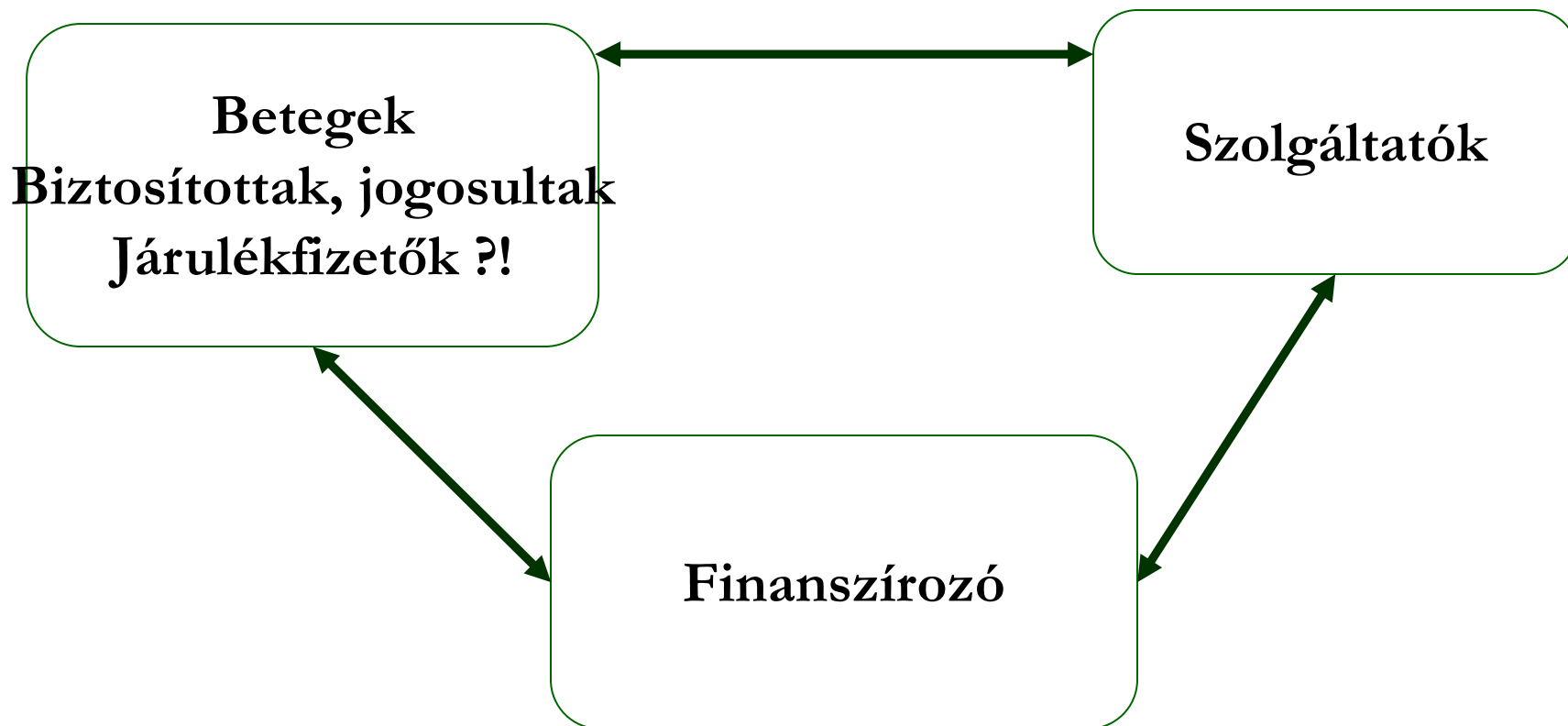
- **Társadalombiztosítás =**
- Egészségbiztosítás + Nyugdíjbiztosítás
- Természetbeni és pénzbeli ellátások
- Saját jogú és hozzátartozói nyugdíjak
- 1952. január 1-je előtt születetteknek a betöltött 62. életév,
1957-ben vagy azt követően születetteknek, a betöltött 65. életév.

Az intézményi környezet

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **NEAK**
- **A természetbeni és pénzbeli ellátások finanszírozása**
- **A természetbeni és pénzbeli ellátások ellenőrzése**
- **E. Alap költségvetésének tervezése, végrehajtása és beszámolás**
- **Működési feladatok**

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **Alapellátás**
- Háziorvos
- Fogorvos
- Gyermekorvos
- Védőnő
- Iskolaorvos
- Ügyelet

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **Szakellátás**
- Járóbeteg
- Szakrendelő
- Szakambulancia
- Fekvőbeteg
- Ápolási Intézet
- Kórház

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- **Kórház**
- Általános kórház: 80 ágy – 3 szakma (sebészet-belgyógyászat- ??)
- **Szakkórház**
- Életkor
- Betegségcsoport
- **Mátrix-kórház:** 80 – 300 ágy, nincs osztályhoz kötött ágyszám

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- Az önkormányzattal, illetve az általa területi ellátási (körzet) kötelezettséggel megbízott fogászati ellátást nyújtó szolgáltatóval az OEP finanszírozási szerződést köt.
- Alapellátási-fogászati ellátás - heti 30 óra rendelési idővel - finanszírozható, ha a területhez tartozó lakosság száma:
 - a) a gyermek, ifjúsági fogászati szolgálatnál 18 évnél fiatalabb 1 500 főt,
 - b) az iskolai, ifjúsági fogászati szolgálatnál 18 évnél fiatalabb, ideértve a 18. évét betöltött középiskola, szakképző iskola nappali tagozatán tanulmányokat folytató személyt is 1 500 főt,
 - c) vegyes szolgálatnál 3 600 főt,
 - d) felnőtt szolgálatnál 4 000 főteléri vagy meghaladja.
- A rendelési idő az ellátandó lakosok, illetve tanulók számával arányosan változik a kisebb fogorvosi szolgálat esetén. Finanszírozási szerződés a legalább heti 6 óra rendelési időben működtetett fogászati szolgálatra köthető.
- Nem köthető új fogászati alapellátási szolgálatra finanszírozási szerződés, ha az új szolgálat létesítése következtében az ellátással érintett település területén lévő finanszírozott szolgálatra jutó lakosságszám felnőtt szolgálat esetén 4000, vegyes szolgálat esetén 3600, gyermekszolgálat esetén 1500 fő alá csökken.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- Az egy éven túl helyettesítéssel ellátott alapellátást nyújtó területi ellátási kötelezettségű fogorvosi szolgálatok esetén a szolgáltató az alapdíj 60 százalékára jogosult. Nem tekinthető helyettesítésnek, ha a szolgáltató a praxis ellátására a teljes rendelési időben másik fogorvost foglalkoztat.
- A fogászati alapellátást és szakellátást nyújtó szolgáltató a nyújtott ellátások teljesítménypontszáma alapján teljesítményarányos díjazásra jogosult.
- Teljesítményként az adott rendelésen nyújtott, önálló elszámolási tételként meghatározott ellátásokhoz tartozó pontértéket a feltüntetett minimumidők figyelembevételével lehet elszámolni, amennyiben az megfelel a fogászati ellátás tevékenységi kódlistájának alkalmazásáról szóló miniszteri rendeletben foglaltaknak.
- A minimumidő azt az időtartamot jelenti, amelynél kevesebbet a szolgáltató nem fordíthat az adott beavatkozás elvégzésére.

Adó- és társadalombiztosítási törvény a fogorvosi praxisban

- A finanszírozó által finanszírozott fogorvosi szolgálat a rendelésén ellátott területen kívül lakó biztosított részére is térítésmentesen köteles nyújtani a törvényben meghatározott fogászati szolgáltatásokat (> **magánbeteg ??**)
- A biztosított a fogászati ellátás keretében jogosult
- a) 18 éves életkorig, ezt követően a középiskola, szakképző iskola nappali tagozatán folytatott tanulmányok ideje alatt, valamint a terhesség megállapításától a szülést követő 90 napig teljes körű alap- és szakellátásra, ide nem értve a technikai költségeket,
- b) 18 éves életkor felett sürgősségi ellátásra, fogsebészeti ellátásra, fogköeltávolításra és az ínyelváltozások kezelésére,
- c) 62 éves életkor felett a b) pontban foglaltakon túl teljes körű alapellátásra és szakellátásra, ide nem értve a technikai költségeket,
- d) az életkortól függetlenül az alapbetegséggel kapcsolatos fog- és szájbetegségek kezelésére, szakorvosi beutaló alapján fogászati góckeresésre,
- e) a külön jogszabály szerinti fogmegtartó kezelésre.

közreműködő: a közreműködést igénybe vevő szolgáltató szervezeti egységének tevékenységéhez kapcsolódó, az egészségügyi szolgáltatás nyújtásában részt vevő személy vagy szervezet, amely közreműködői szerződés alapján, közvetlenül, működési engedély és felelősségbiztosítási szerződés birtokában, a közreműködést igénybe vevő szolgáltató szervezeti egysége által nyújtott szakmában és a saját tulajdonában vagy használatában levő tárgyi eszközökkel, személyesen, vagy az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozókkal a közreműködést igénybe vevő szolgáltató szervezeti egysége által ellátott betegek részére a közreműködést igénybe vevő szolgáltató nevében nyújt egészségügyi szolgáltatást, azaz a tevékenység végzéséhez szükséges tárgyi és személyi feltételeket egyaránt biztosítja;

személyes közreműködő: az egészségügyi szolgáltatás nyújtásában részt vevő olyan személy vagy szervezet, aki vagy amely a közreműködést igénybe vevő szolgáltató nevében, a közreműködést igénybe vevő szolgáltató szervezeti egysége által ellátott betegek részére személyesen nyújt egészségügyi szolgáltatást a közreműködést igénybe vevő szolgáltató szervezeti egysége által nyújtott szakmában, akként, hogy a felek között létrejött közreműködői szerződés alapján a feladat ellátásához szükséges tárgyi feltételeket kizárólag a közreműködőt igénybe vevő szolgáltató biztosítja, a személyes közreműködő pedig kizárólag személyi feltételeket biztosít;

Köszönöm a figyelmet!

Dr. Sztrilich András adjunktus, ügyvéd
1082 Budapest, Kisfaludy utca 40. fszt. 4.
email: andras.sztrilich@avocat.hu

QR-kód

